ज्ञानिष्ठा दिजाः केचित् तपोनिष्ठास्तथापरे। तपःस्वाध्यायनिष्ठाश्च कर्म्मनिष्ठास्तथापरे ॥ १३४ ॥ ज्ञाननिष्ठेषु कव्यानि प्रतिष्ठाप्यानि यत्नतः। क्व्यानि तु यथान्यायं सर्व्विधव चतुर्घपि॥ १३५॥ अश्रोत्रियः पिता यस्य पुत्रः स्याद्वद्पार्गः । अश्रोत्रियो वा पुत्रः स्यात् पिता स्याद्वद्पार्गः ॥ १३६॥ ज्यायांसमनयोविधाधस्य स्याच्छोत्रियः पिता। मत्त्रसम्पूजनार्थं तु सत्कार्मितर्रोऽकृति॥ १३७॥ न श्राद्वे भोजयिन्मित्रं धनैः कार्योऽस्य संग्रदः। नारिं न मित्रं यं विद्यात् तं श्राद्धे भोजयेद्धितं ॥ १३६॥ यस्य मित्रप्रधानानि श्राद्धानि च क्वोंषि च। तस्य प्रत्य फलं नास्ति श्राद्वेषु च क्विःषु च ॥ १३१ ॥ यः सङ्गतानि कुरुते मोक्।च्छाद्वेन मानवः। स स्वर्गाच्यवते लोकाच्छाद्वमित्रो दिजाधमः॥ १४०॥ सम्भोजनी साभिक्ता पैशाची दिन्णा दिजेः। उद्देवास्त तु सा लोके गौर्न्धवैकवेश्मनि ॥ १४१ ॥ यथिरिणो वीजमुप्ता न वप्ता लभते फलं। तथानुचे क्विद्वा न दाता लभते फलं ॥ १४५ ॥